

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ladislavy Mentbergerové a soudců JUDr. Ivana Kratochvíla a Mgr. Zdeňka Váni ve věci

žalobce : **A. S.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Zemanem
sídlem Navrátilova 664/10, 110 00 Praha 1

proti
žalované : **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 – Nové Město
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 – Nové Město

o zaplacení částky 57 722,50 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce a žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 22. října 2020, č.j. 37 C 59/2020 – 166,

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. **potvrzuje**.

II. Ve výroku III. se **mění** jen tak, že výše nákladů řízení činí 42 295 Kč, jinak se v tomto výroku **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 900 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně shora označeným rozsudkem uložil žalované, aby zaplatila žalobci částku 26 897 Kč s 10 % úrokem z prodlení ročně z částky 26 897 Kč od 5.5.2020 do zaplacení a 10 % úrok z prodlení ročně z částky 28 677 Kč od 5.5.2020 do 10.6.2020 (výrok I.), žalobu na zaplacení částky 57 722,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 57 722,50 Kč od 2.5.2020 do zaplacení a zákonný úrok z prodlení z částky 55 574 Kč od 2.5.2020 do 4.5.2020 zamítl (výrok II.), a rozhodl, že je žalovaná povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 48 892 Kč k rukám advokáta JUDr. Michala Zemana (výrok III.).
2. Takto soud I. stupně rozhodl o nároku žalobce na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která mu vznikla z důvodu nezákonného trestního stíhání, které bylo zahájeno policií České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha I, služby kriminální policie a vyšetřování, odboru obecné kriminality, prvního oddělení obecné kriminality, ze dne 13.3.2018, č.j. KRPA-39-3665-46/TČ-2017-001171-6-VL (dále jen „usnesení o zahájení trestního stíhání“), pro přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst.1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu dle § 21 odst.1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví dle § 358 odst.1 trestního zákoníku, vše ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Žalobce byl následně zproštěn podané obžaloby rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23.5.2019, sp.zn. 3 T 76/2018, který nabyl právní moci 23.5.2019. Žalobci vznikla majetková újma ve výši 38 296,50 Kč, představující náklady zaplacené žalobcem za obhajobu a nemajetková újma ve výši 75 000 Kč, protože u žalobce došlo k zásahu do jeho osobnostních práv, tj. k obavě, jak by se vyvíjel jeho pracovní život v případě pravomocného odsouzení, přičemž došlo k ochlazení jeho vztahů v rodině, když existenci trestního stíhání zamlčel mladšímu bratrovi. Žalobce trestní stíhání špatně psychicky snášel a uzavíral se do sebe. Řízení bylo co do částky 28 677 Kč zastaveno, protože tato částka (náklady na obhajobu) byla žalobci zaplacena. Co do výše 9 619,50 Kč žalovaná náklady na obhajobu žalobci neuhradila. Nárok na náhradu nemajetkové újmy žalovaná neuznala s tím, že konstatování porušení práva spolu s omluvou, které se žalobci dostalo, je dostačující formou odškodnění.
3. Soud I. stupně po provedeném dokazování žalobci přiznal majetkovou újmu ve výši 6 897 Kč (kromě již zaplacené částky 28 677 Kč) a nemajetkovou újmu ve výši 20 000 Kč, vše se zákonným úrokem z prodlení, a co do zbytku žalobu zamítl. Jednotlivé nároky žalobce posoudil takto:
4. Majetková újma (náklady na obhajobu) :
Mezi účastníky zůstala sporná částka 9 619,50 Kč, tj. zda došlo k účelně vynaloženým nákladům žalobce na obhajobu. S ohledem na hrozbu trestní sazby soud I. stupně podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, advokátní tarif (dále jen „AT“) stanovil sazbu odměny za jeden úkon právní pomoci á 1 500 Kč (dle shodného tvrzení obou účastníků). Sporné zůstaly položky:
- návrh na doplnění vyšetřování ze dne 22.4.2018, 9.5.2018 tento úkon byl uznán jako účelně vynaložený náklad v plné výši,

- žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu ze dne 9.5.2019, byl přiznán jako úkon ve výši jedné poloviny,
- podnět k výkonu dohledu nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, byl přiznán jako úkon ve výši jedné poloviny,
- porada žalobce s advokátem dne 30.10.2018 byl žalobci přiznán jako jeden úkon v plné výši,
- účast u odročeného hlavního líčení dne 11.4.2019, úkon nebyl přiznán, protože se jednání nekonalo,

tj. dva úkony á 1 500 Kč, dva úkony á 750 Kč, 4 krát paušál á 300 Kč, tj. 5 700 Kč, DPH 21 % ve výši 1 197 Kč, celkem 6 897 Kč.

5. Nemajetková újma:

Soud I. stupně dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním došlo k zásahu do práv žalobce ve smyslu stresu, zasažení do jeho psychiky projevující se uzavřením do sebe, nervozitou, pokleslostí, nespavostí s projevem fyzického stavu, úbytkem na váze. Soud I. stupně vycházel z povahy trestní věci, z délky trestního stíhání a následků způsobených v osobnostní sféře poškozeného, přičemž dospěl k závěru, že je namístež žalobci poskytnou zadostiučinění v penězích. Při srovnání s obdobnými případy vycházel z rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp.zn. 54 Co 85/2011, sp.zn. 21 Co 561/2010, sp.zn. 30 Co 429/2016 a zejména Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 15 C 205/2012 (týkající se spoluobviněného A. B.), když trestní stíhání žalobce trvalo 1 rok a 2 měsíce, žalobce nebyl po dobu trestního stíhání omezen na svobodě, o trestním stíhání věděla pouze jeho matka a osoby spoluobviněné, nebyla zasažena pověst žalobce, a to ani u zaměstnavatele. Ze všech uvedených důvodů soud I. stupně žalobci přiznal peněžité odškodnění ve výši 20 000 Kč.

6. Žalobci byl zároveň přiznán úrok z prodlení od 5.5.2020, po marném uplynutí lhůty 6 měsíců od uplatnění nároku postupem dle § 14 zák. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), a úrok z prodlení z vyplacené částky 28 677 Kč od 5.5.2020 do 10.6.2020, tj. do doby, kdy byla jistina zaplacená (připsána na účet žalobce).

7. Výrok o náhradě nákladů řízení byl odůvodněn § 142 odst.2 o.s.ř. podle poměru úspěchu a neúspěchu žalobce v řízení. Soud I. stupně dospěl k závěru, že měl žalobce úspěch co do 97 % a neúspěch do 3 %. Proto je žalovaná povinna mu uhradit náklady ve výši rozdílu mezi úspěchem a neúspěchem, tj. ve výši 94 %. Náklady řízení byly vypočteny dle AT, včetně DPH a 2 krát zaplacený soudní poplatek á 2 000 Kč.

8. Lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst.1 část věty za středníkem o.s.ř. s ohledem na technicko-organizační možnosti žalované.

9. Proti výrokům II. a III. rozsudku soudu I. stupně podal odvolání žalobce z důvodu ust. § 205 odst.2 písm. e) a g) o.s.ř. K jednotlivým nárokům uvedl:

Majetková škoda:

- a) žalobci nebyla přiznána druhá polovina úkonu za účast při hlavním líčení dne 11.4.2019,
 - b) žalobci byla přiznána pouze polovina úkonu přezkoumání postupu policejního orgánu a podnět k výkonu dohledu nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6,
- ad a) k hlavnímu líčení se museli žalobce i jeho právní zástupce dostavit, připravit se a řádně pokračovat v obhajobě. Jednání bylo odročeno, protože se nedostavil předvolaný svědek. Je proto na místě přiznat celý úkon právní služby,
- ad b) žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu a podnět k výkonu dohledu nad postupem státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, byly značného rozsahu. Přesto,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martinová.

že šlo o úkony neobvyklé, byly na místě a dle § 12 AT bylo správné je zvýšit na celý úkon právní služby.

10. Nemajetková újma:

a) Žalobce s ohledem na intenzitu zásahu, které mělo nezákonné trestní stíhání do jeho nemajetkové sféry, nepovažoval přiznané peněžité zadostiučinění za přiměřené. Zdůraznil, že jeho obavy byly velmi reálné i vzhledem k tomu, že byl vydán nepravomocně trestní příkaz, kterým byl žalobci uložen trest odnětí svobody ve výši 8 měsíců, podmíněně odložený na dobu 18 měsíců. Žalobce s posouzením povahy nezákonného trestního stíhání z hlediska jeho délky a závažnosti nesouhlasí, když tyto skutečnosti nebyly dostatečně zohledněny, zejména jedinečné okolnosti případu. Ani samotná právní kvalifikace skutků, které byly žalobci kladeny za vinu, nebyla bagatelní, když původně žalobci hrozil trest odnětí svobody ve výši 4 let a poté 3 let. Poškozeným měl být policista honorovaný jako „Policista roku“ a žalobce se obával možné kolegiality.

b) Žalobce namítl výši přiznaného peněžitého zadostiučinění rovněž s ohledem na srovnávací judikaturu:

Žalobce zkonstatoval jednotlivá rozhodnutí, která soud I. stupně použil ke srovnání a poukázal na jejich odlišnosti oproti projednávané věci. Poukázal i na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, která vycházela z odškodnění přiznaného za jeden měsíc trestního stíhání.

c) Žalobce poukázal na nedostatečnou výši peněžitého odškodnění při srovnání s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5.11.2020, č.j. 15 C 76/2020 – 235, kterým bylo přiznáno odškodnění spoluobviněnému A. B. ve výši 25 000 Kč, když podle jeho názoru by mu mělo být přiznáno odškodnění minimálně ve stejné výši.

11. Žalobce podal odvolání i do nákladového výroku, protože je názoru, že nároky uplatněné žalobou byla oprávněné, a proto by mu měla být přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 100 %, tj. 52 012,80 Kč.

12. Žalobce navrhl, aby odvolací soud výrok II. a III. rozsudku soudu I. stupně zrušil a žalobci přiznal přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 55 000 Kč s příslušenstvím a náhradu majetkové újmy ve výši 2 722,50 Kč s příslušenstvím, včetně náhrady nákladů řízení před soudem I. i II. stupně.

13. Proti výroku III. rozsudku soudu I. stupně podala odvolání žalovaná, když má za to, že soud I. stupně žalobci přiznal neoprávněně náhradu nákladů řízení za poradu přesahující jednu hodinu dne 9.10.2020 a za doplnění tvrzení a vyjádření ve věci dne 20.10.2020. Podle názoru žalované nešlo o účelně vynaložené náklady, když soud I. stupně navíc nezohlednil, že žalobce vzal žalobu částečně zpět co do částky 28 677 Kč, řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno a předmětem sporu zůstala částka 9 619,50 Kč. Soud I. stupně měl proto následně vycházet z ponížené tarifní hodnoty. Navrhla, aby odvolací soud výrok III. rozsudku soudu I. stupně v uvedeném rozsahu změnil a žalované přiznal náhradu nákladů odvolacího řízení.

14. Žalobce k odvolání žalované uvedl, že s její argumentací nesouhlasí. Zdůraznil, že se porada s právním zástupcem přesahující jednu hodinu uskutečnila s tím, že nešlo o úkon spojený s převzetím a přípravou právního zastoupení. Požadoval náhradu nákladů řízení za jedinou poradu, jejíž účelnost je očividná, nikoliv za nepřiměřené množství schůzek se svým právním zástupcem. Poukázal na skutečnost, že k úkonu vyjádření k doplnění tvrzení na výzvu soudu dne 20.10.2020, byl vyzván ze strany soudu I. stupně, přičemž jde o úkon dle § 11 odst.1 písm. d) AT.

15. K tarifní hodnotě žalobce uvedl, že soud I. stupně vycházel správně z výše tarifní hodnoty náhrady škody a v případě přiměřeného zadostiučinění z tarifní hodnoty dle § 9 odst.4 písm. a) AT. Náhrada jeho nákladů řízení byla soudem I. stupně nepatrně ponížena s ohledem na nepatrný neúspěch

žalobce ohledně náhrady škody. Žalobce upozornil, že částečné zpětvzetí žaloby zavinila žalovaná a žalobce byl ve věci úspěšný i v rozsahu, v jakém vzal žalobu částečně zpět. Proto je správný postup, pokud soud I. stupně vycházel z tarifní hodnoty předmětu sporu tak, jak byl uplatněn žalobou. Tento postup má oporu v § 146 odst.2 o.s.ř. a je potvrzen judikaturou Nejvyššího soudu (sp.zn. 22 Cdo 757/2015), když jakýkoliv jiný výklad by byl absurdní. Žalobce uvedl, že napadený výrok III. o nákladech řízení je správný a odvolání bylo podáno nedůvodně, když výroky I. a II. rozsudku soudu I. stupně žalovaná odvoláním nenapadla.

16. Žalovaná k odvolání žalobce k majetkové újmě uvedla, že s argumentací žalobce nesouhlasí a ztotožňuje se s hodnocením úkonů právní služby v bodu 22 napadeného rozsudku. Soud I. stupně správně posoudil i úkony o přezkoumání postupu policejního orgánu z 9.5.2018 a podnět k výkonu dohledu nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 z 27.6.2018. Požadavek na zvýšení odměny podle § 12 AT považovala za nedůvodný a nepřijatelný s tím, že nejde o mimořádně obtížné úkony
17. K otázce nemajetkové újmy žalovaná uvedla, že soud I. stupně na základě provedeného dokazování správně zkonstatoval zásahy do práv žalobce, k nimž jeho nezákonným trestním stíháním došlo, a správně zhodnotil jednotlivá kritéria a individuální okolnosti případu. Ve věci Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 15 C 76/2020, týkající se spoluobviněného A. B., odkázala na odlišnosti, které nelze paušalizovat. Navíc uvedená věc není dosud pravomocná. Navrhla, aby byl napadený výrok II. rozsudku soudu I. stupně jako věcně správný potvrzen a výrok III. o náhradě nákladů řízení byl změněn v souladu s jejím odvoláním.
18. Odvolací soud v rozsahu podaného odvolání přezkoumal podle § 212 a § 212a odst.1,5 o.s.ř. napadený rozsudek, včetně správnosti postupu soudu v řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté shledal důvodným pouze odvolání žalované.
19. Soud I. stupně zjistil dostatečně skutkový stav z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6, sp.zn. 3 T 76/2018, z výslechu žalobce a svědků a věc správně posoudil podle OdpŠk. Nárok na odškodnění majetkové újmy způsobené trestním stíháním, které se v konečném důsledku ukázalo jako nedůvodné, vychází z předpokladu nezákonnosti usnesení o zahájení trestního stíhání ve smyslu § 8 odst.1 OdpŠk, které je deklarováno rozhodnutím o zastavení trestního stíhání, postoupením věci do přestupkového řízení, nebo zproštěním obžaloby.
20. V projednávané věci má žalobce zásadně právo na náhradu všech nákladů obhajoby, které účelně vynaložil (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 25 Cdo 1388/2004), přičemž účelnost vynaložených nákladů je třeba zkoumat s ohledem na okamžik, kdy byly vynaloženy (resp. kdy byly úkony právní služby poskytnuty).
21. Žalobci v souvislosti s nezákonným trestním stíháním vznikla skutečná škoda, a to v rozsahu příčinné souvislosti mezi výší škody (náklady na obhajobu) a nezákonným zahájením trestního stíhání. Pokud by tyto náklady byly shledány nepřiměřenými, nesl by si je v nadměrné výši žalobce (poškozený) sám. V řízení před soudem I. stupně byla náhrada nákladů za obhajobu v řízení před Obvodním soudem pro Prahu 6, sp.zn. 6 T 76/2018, ve výši 28 677 Kč nesporná, a co do této částky s příslušenstvím bylo řízení zastaveno, protože žalobce vzal žalobu v tomto rozsahu zpět. Předmětem sporu tak zůstaly náklady právního zastoupení za tyto úkony právní pomoci:
 - a) návrh žalobce na doplnění vyšetřování ze dne 22.4.2018 a 9.5.2018,
 - b) žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu z 9.5.2018,
 - c) podnět k výkonu dohledu nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 27.6.2018,
 - d) porada s klientem dne 30.8.2018, přesahující jednu hodinu,

d) účast při odročení jednání dne 11.4.2019.

22. Odvolací souhlasí s výší mimosmluvní odměny ve výši á 1 500 Kč za jeden úkon právní pomoci, s jehož výší souhlasily obě strany a sporné úkony právní pomoci hodnotí takto:

ad a) návrh na doplnění vyšetřování - odvolací soud souhlasí s hodnocením soudu I. stupně, že šlo o účelně vynaložený náklad za jeden úkon právní pomoci, když šlo o úkon související s ukončením vyšetřování,

ad b), c) úkony žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu ze dne 9.5.2018 a podnět k výkonu dohledu na postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 z 27.6.2018 nebyly úkony nezbytně nutné, nicméně potřebné k řádnému ukončení vyšetřování. Soud I. stupně je správně posuzoval podle § 11 odst.3 AT jako úkony svou povahou a účelem nejbližší, tj. bližší k § 11 odst.2 AT (blíže nespecifikovaným),

ad d) porada s klientem - s hodnocením soudu I. stupně lze souhlasit, když jeden úkon právní služby za poradu po podání odporu proti trestnímu příkazu bývá obvyklý,

e) účast při odročení jednání dne 11.4.2019 - soud I. stupně správně tento úkon nepřiznal, protože nemá oporu v § 11 odst.1, 2 AT. Pokud nebylo hlavní líčení konáno, nemohlo dojít k úkonu právní služby (pomoci), když na tomto závěru nemění nic ani skutečnost, že se žalobce i jeho právní zástupce museli na hlavní líčení připravit a dostavit se k němu. V úvahu by mohly připadat pouze náklady na dopravu, případně náhrada za promeškaný čas, které účtovány nebyly.

23. Soud I. stupně proto žalobci správně přiznal náhradu další majetkové újmy, která žalobci vznikla vynaložením nákladů právního zastoupení za 2 celé úkony právní pomoci po 1 500 Kč, 2 poloviny úkonu právní pomoci ve výši po 750 Kč za jeden úkon dle § 7 bod 4 ve spojení § 10 odst.3 písm. b) AT, 4 krát paušál á 300 Kč dle § 13 odst.4 AT, tj. 5 700 Kč s připočtením DPH 21 % ve výši 1 197 Kč, celkem 6 897 Kč.

24. Nemajetková újma:

Přiznání nemajetkové újmy v penězích je namístě jen tehdy, nelze-li újmu poškozeného charakterizovat jako zanedbatelnou a zároveň tehdy, nelze-li dospět k závěru, že poskytnutí zadostiučinění v penězích není v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti. Přitom platí, že zadostiučinění v penězích musí být přiznáno v přiměřené výši. Přiměřenost zadostiučinění je dána zejména tím, že je ve stejných věcech přiznáváno zadostiučinění stejné a v obdobných obdobně. Lze souhlasit se závěrem soudu I. stupně, že v projednávané věci bylo na místě přiznání nemajetkové újmy žalobce peněžitou formou.

25. V případě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které neskončilo odsouzením, stanovila judikatura Nejvyššího soudu kritéria, podle kterých je třeba formu a výši zadostiučinění určit. Jsou jimi povaha trestní věci, délka trestního stíhání a následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby. Je třeba zdůraznit, že výši odškodnění nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zastavením nebo zproštěním obžaloby, není možné odvozovat od určité (výchozí) částky za měsíc či rok trestního stíhání. Výše přiznaného zadostiučinění by se však neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Významnější odchylka je v tomto směru možná jen tehdy, bude-li též soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna (podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 21.8.2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Obdobný závěr přijal Nejvyšší soud i v rozsudku ze dne 16.9.2015, sp.zn. 30 Cdo 1747/2014, podle kterého při stanovení výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání nelze využít judikaturou vymezená kritéria pro stanovení výše peněžitého zadostiučinění v případě nezákonného omezení osobní svobody, když rovněž zdůraznil, že není možné výši odškodnění nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním odvozovat od určité (výchozí) částky za měsíc či rok trestního stíhání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Martincová.

26. Jednotlivá kritéria odvolací soud hodnotil takto:

- Povaha trestní věci, tj. zejména závažnost trestného činu, kladené osobě poškozené za vinu. Žalobce byl stíhán pro přečin ublížení na zdraví ve stadiu pokusu a přečin výtržnictví, vše ve formě spolupachatelství. Žalobci sice reálně hrozil trest odnětí svobody v délce 4 let resp. 3 let, ale na základě vydaného trestního příkazu, proti kterému podal odpor, fakticky trest v délce 8 měsíců, podmíněně odložený na 18 měsíců. Hrozba nepodmíněného trestu odnětí svobody tak byla velmi nízká.
- Délka trestního řízení, která zohledňuje to, po jak dlouhou dobu zásah do osobnostních složek jednotlivce v důsledku proti němu vedeného trestního řízení trval. Trestní stíhání žalobce trvalo 1 rok a 2 měsíce, tj. poměrně krátkou dobu.
- Následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby, které umožňuje zohlednit individuální následky trestního stíhání v osobnostní sféře poškozené osoby, jež mohou být umocněny či zmírněny v důsledku objektivních skutečností daného případu formulovaných prvním a druhým kritériem. Podle tohoto kritéria se následky u žalobce projeví již tím, že samotné trestní stíhání bylo způsobilé vyvolat vznik imateriální újmy, zejména v případě „lichého“ obvinění (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 17.6.2008, sp.zn. II.ÚS 590/08). Odvolací soud souhlasí s hodnocením soudu I. stupně, že individuální následky v osobnostní sféře žalobce nebyly zásadní, když povaha posuzované trestné činnosti žalobce nepůsobí významnější společenské odsouzení. Pověst žalobce nijak neutrpěla, včetně zaměstnavatele, prokázán byl pouze částečný vliv na psychiku žalobce.

27. Nabízené případy ke srovnání nejsou vesměs přiléhavé (obdobné), protože vycházejí z jiného skutkového stavu, povahy trestné činnosti, délky trestního stíhání i dopadů do osobností sféry poškozené osoby. Odvolací soud pro stručnost odkazuje na body 28. a 29. odůvodnění rozsudku soudu I. stupně. Jako zásadní vodítko však lze použít rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5.11.2020, č.j. 15 C 76/2020 – 235, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15.4.2021, sp.zn. 20 Co 80/2021, kterým bylo poškozenému A. B. (spoluobviněnému v téže věci) přiznáno odškodnění nemajetkové újmy ve výši 14 500 Kč, což spolu s odškodněním v rámci předběžného projednání nároku ve výši 10 500 Kč činilo 25 000 Kč. V projednávané věci, s ohledem na částečně nižší prokázaný zásah do osobnostní sféry žalobce, než ve věci A. B., odvolací soud souhlasí se závěrem soudu I. stupně o přiznání odškodnění nemajetkové újmy ve výši 20 000 Kč, když v rámci předběžného projednání nároku žalobci, kromě omluvy, žádná částka peněžitého odškodnění přiznána nebyla. Taková výše odškodnění nemajetkové újmy žalobce za nezákonný zásah do jeho práv, je podle odvolacího soudu přiměřená.

28. Protože odvolací soud neshledal důvodné odvolací námitky žalobce, byl zamítavý výrok II. rozsudku soudu I. stupně podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrzen (2 722,50 Kč + 55 000 Kč). Ve výroku III. byl rozsudek soudu I. stupně podle § 220 odst.1 písm. a) o.s.ř. změněn, pouze pokud jde o výši přiznaných nákladů řízení, jinak byl podle § 219 o.s.ř. rovněž jako věcně správný potvrzen.

29. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu v případě, že žalobce dosáhne satisfakce, uložením povinnosti nahradit mu nemateriální újmu, nebo mu poskytnout morální satisfakci (konstatování porušení práva), lze hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci podle § 142 odst.1 o.s.ř. jako plný úspěch, byť nebylo žalobci přiznáno jím požadované plnění nebo jeho výše (viz rozsudky Nejvyššího soudu 30 Cdo 2707/2013, sp.zn. 30 Cdo 3726/2013, sp.zn. 30 Cdo 3223/2013).

30. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud I. stupně správně vycházel ze vzájemného poměru tarifních hodnot uplatněných nároků (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20.12.2016, sp.zn. 30 Cdo 1435/2015), podle kterého při určování úspěchu či neúspěchu účastníka, který vedle nároku

na zadostiučinění za nemajetkovou újmu v řízení uplatnil rovněž nárok na peněžité plnění (objektivní kumulace), je třeba vycházet ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. AT. Činí-li tarifní hodnota nároku a zadostiučinění za nemajetkovou újmu podle § 9 odst.4 písm. a) AT 50 000 Kč, pak tarifní hodnota nároků na peněžité plnění vychází zásadně z výše tohoto plnění bez uplatněného příslušenství (§ 8 odst.1 AT).

31. Žalobce v řízení uplatnil nárok na zaplacení majetkové újmy ve výši 38 296,50 Kč, po částečném zpětvzetí žaloby nárok na zaplacení majetkové újmy ve výši 9 619,50 Kč, a nárok na zaplacení nemajetkové újmy ve výši 75 000 Kč.

Tarifní hodnota všech takto uplatněných nároků žalobce činila původně 88 296,50 Kč (38 296,50 Kč + 50 000 Kč). Tarifní hodnota nároků ve kterých byl žalobce úspěšný činila 85 574 Kč (28 677 Kč + 6 897 Kč + 50 000 Kč), po částečném zpětvzetí žaloby (6 897 Kč + 50 000 Kč) a tarifní hodnota nároků majetkové újmy, ve kterých nebyl žalobce úspěšný činila 2 722,50 Kč (9 619,50 Kč – 6 897 Kč).

32. Podle poměru tarifních hodnot měl žalobce úspěch co do 96,9 % (poměr 88 296,50 Kč ku 2 722,50 Kč) a žalovaná své právo úspěšně bránila co do 3,1 % (poměr 88 296,50 Kč ku 85 574 Kč) /viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3.8.2016, sp.zn. 22 Cdo 757/2015/. Náleží mu tak dle § 142 odst.2 o.s.ř náhrada nákladů řízení ve výši rozdílu mezi úspěchem a neúspěchem v řízení, tj. ve výši 93,8 %, tj. po zaokrouhlení ve výši 94 % účelně vynaložených nákladů, jak správně stanovil soud I. stupně.

33. Procesně úspěšnému žalobci v řízení před soudem I. stupně vznikly tyto účelně vynaložené náklady:

- zaplacený soudní poplatek 4 000 Kč (2 krát 2 000 Kč),

- náklady právního zastoupení:

a) převzetí a příprava právního zastoupení,

b) sepis žaloby,

c) částečné zpětvzetí žaloby a replika k vyjádření žalované,

d) účast při ú.j. dne 13.10.2020, přesahující 2 hodiny od 8,35 hod. do 11 hod. s přestávkou 15 min.), tj. 2 úkony,

e) doložená porada s klientem dne 9.10.2020,

f) sepis vyjádření z 20.10.2020,

g) účast při ú.j. dne 22.10.2020,

celkem 3 úkonů právní pomoci á 4 660 Kč, dle § 11 odst. 1 písm.a), d), ve spojení s § 8 odst.1, § 9 odst.4 písm. a), § 7 bod 5 AT z tarifní hodnoty 88 296,50 Kč (38 296,50 Kč + 50 000 Kč), celkem 13 980 Kč, 5 úkonů právní pomoci á 3 500 Kč, dle § 11 odst.1 písm. c), d), g) ve spojení s § 8 odst.1, § 9 odst.4 písm. a), § 7 bod 5 AT, z tarifní hodnoty 59 619,50 Kč (9 619,50 Kč /38 296,50 Kč – 28 677 Kč/+ 50 000 Kč), celkem 17 500 Kč, 8 krát paušál á 300 Kč, dle § 13 odst.4 AT, tj. 2 400 Kč, dohromady 33 880 Kč. Vzhledem k tomu, že je právní zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu dle § 137 odst.1, 3 o.s.ř. DPH 21 %, tj. 7 114,80 Kč, vše dohromady 40 994,80 Kč.

34. Odvolací soud přisvědčil námitce žalované, týkající se tarifní hodnoty majetkové újmy, která činila do doby částečného zpětvzetí žaloby 38 296,50 Kč a po částečném zpětvzetí žaloby co do částky 28 677 Kč, pouze 9 619,50 Kč. Snížení tarifní hodnoty není v rozporu s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 3.8.2016, sp.zn. 22 Cdo 757/2016, ve kterém Nejvyšší soud s odvoláním na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21.8.2014, sp.zn. 33 Cdo 47/2014 uvedl : „Byla-li v důsledku chování žalovaného vzata zčásti žaloba, která byla podána důvodně, soud vyjde z toho, že žalovaný v této části zavinil zpětvzetí žaloby; žalobci přičte v tomto rozsudku plný procesní úspěch a tento zohlední při rozhodování o náhradě nákladů (celého) řízení podle jeho výsledku (§ 142 odst.1 a 2

o.s.ř.)“. Z citovaného judikátu je zřejmé, že se týká otázky procesního úspěchu ve věci (viz bod 32 odůvodnění rozsudku), nikoliv stanovení výše tarifní hodnoty, ze které se vypočítává sazba mimosmluvní odměny.

35. Náklady řízení žalobce před soudem I. stupně činily celkem, včetně zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 000 Kč, částku 44 994,80 Kč (40 994,80 Kč + 4 000 Kč). 94 % z této částky činí 42 295,112 Kč, po zaokrouhlení 42 295 Kč.
36. Vyhovující výrok I. rozsudku soudu I. stupně nebyl odvoláním dotčen a zůstal stranou přezkumné činnosti odvolacího soudu (§ 206 odst.2 o.s.ř.).
37. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst.1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst.1 o.s.ř. V odvolacím řízení ve věci byla úspěšná žalovaná, které vznikly paušální hotové výdaje nezastoupeného účastníka dle § 151 odst.3 o.s.ř. za 3 úkony (vyjádření k odvolání žalobce, příprava a účast při jednání odvolacího soudu dne 5.5.2021), ve výši á 300 Kč, dle § 1 odst.3 písm. a), b), c), ve spojení s § 2 odst.3 vyhl. č. 254/2015 Sb., celkem 900 Kč.
38. Lhůta k plnění odvolacích nákladů řízení žalované, byla odvolacím soudem podle § 160 odst.1 o.s.ř. sjednocena se lhůtou k plnění žalobci, ve věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za podmínek § 237 a násl. o.s.ř., podáním do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 5. května 2021

JUDr. Ladislava Mentbergerová v.r.
předsedkyně senátu